

Pedro J. Ramírez, director del diari 'El Mundo' des de la seva creació, l'any 1989. Ara busca accionistes catalans per a una futura edició catalana del diari.

'El Mundo' busca socis a Catalunya

El Mundo vol entrar al mercat del Principat de la mà de socis catalans en una operació comercial i política de fons. Mentrestant, continua la guerra contra *El País*.

El *Mundo* ha començat la recerca d'accionistes catalans per configurar una edició catalana del diari. El nucli dels seus promotors es troba en l'Associació Catalana Pro-premsa Independent, fundada recentment a Barcelona i presidida per l'industrial Xavier Sedó, membre d'una família històricament vinculada a la premsa escrita i cofundador del Grup 16 a les acaballes del franquisme.

La missió de Sedó és la recerca d'un nombre suficient de personatges significatius de la societat catalana disposats a convertir-se en accionistes d'*El Mundo*. Paral·lelament Xavier Domingo, actual delegat del diari a Catalunya, té l'encàrrec de buscar un director per a la projectada edició catalana del diari madrileny i perfilar conjuntament amb Pedro J. Ramírez

els aspectes professionals de la redacció. Tal i com va publicar aquesta revista la setmana passada en la secció "Focus", insistents rumors en cercles periodístics de la ciutat apunten a l'actual redactor de política catalana d'*El País*, José Antich, com a principal candidat a dirigir l'edició catalana d'*El Mundo*. Consultat per EL TEMPS, Xavier Domingo ha negat aquesta possibilitat, i ha dit que en aquest terreny "encara està tot per decidir".

La junta rectora de l'associació que presideix Sedó està formada per personatges de les classes benestants de Barcelona, que tot i no ser la majoria coneguts pel gran públic tenen la capacitat econòmica o la xarxa de relacions necessàries —o totes dues coses— per a dur a terme la seva tasca. Hi trobem l'advocat Edelmiro Vergès; Pere Penalva, catedràtic i professor de

l'escola universitària Abat Oliva; Vicenç Torralba, rector de la mateixa escola; Juan Carlos Giménez-Salinas, advocat liberal i ex-militant del PP de Catalunya, d'on va marxar per discrepàncies amb la línia política d'Aleix Vidal-Quadras; Albert Martí, economista; Josep Linhard, propietari d'un gabinet d'assessorament i selecció de directius per a empreses; el periodista Juan Manuel Soriano; i un militar a la reserva: Carlos Moro. Segons Xavier Sedó, aquestes persones han estat contactades per formar part de l'associació un centenar més de persones de perfil similar. Entre ells hi ha el fotògraf Leopoldo Pomés i el publicista i ex-vice-president del RCD Espanol Ferran Martorell.

Tot i que formalment el primer objectiu de l'Associació Catalana Pro-Prensa Independent és genèricament el de "defensar i fomentar la premsa lliure i progressista", el fet és que a hores d'ara la principal línia de treball dels seus promotors és molt més concreta: preparar el terreny per a l'aterratge d'*El Mundo* a Catalunya. Segons ha explicat el mateix Sedó a EL TEMPS, "la nostra intenció és aconseguir entre 500 i 1.000 milions de pessetes dels inversionistes catalans i constituir una societat mixta entre nosaltres i l'empresa editora d'*El Mundo*, Unidad Editorial". L'editora d'*El Mundo*, però, posa dues condicions: la part madrilenya de la societat ha de ser majoritària i els accionistes catalans han de ser molts i petits. A canvi, el consell d'administració tindria majoria de representants catalans.

La captació de socis accionistes del Principat forma part d'una estratègia per evitar que *El Mundo* sigui considerat pel públic català com un diari "de fora", un dels principals inconve-

Xavier Domingo. El delegat d'*El Mundo* a Catalunya, és l'encarregat de trobar un director català per a la nova edició.

nients de tots els projectes periodístics que han volgut implantar-se a Catalunya havent nascut a Madrid.

"No acceptarem aportacions que vagin més enllà dels quaranta o cinquanta milions de pessetes -afirma Sedó-, perquè no volem que ningú sigui majoritari". Segons ell, aquesta és la millor garantia de la independència política i econòmica del projecte, i de pas, "un accionariat àmpliament dividit implica que tens una xarxa molt gran de propagandistes del producte".

Tot això assegura, segons els promotors, que es llençarà un producte "fet aquí amb gent d'aquí, al contrari que *El País*-Catalunya, que és una empresa cent per cent madrilenya que ven el seu producte aquí".

La sortida al quiosc de l'edició catalana d'*El Mundo* no té data encara, però es pot produir segons diverses fonts a la primavera de l'any que ve, per dos motius: en primer lloc estaran a punt de celebrar-se eleccions municipals a tot Catalunya, amb la batalla Roca-Maragall per l'alcaldia de Barcelona, la qual cosa garanteix que serà un període políticament calent; segon, els mesos de març i abril són els millors en matèria d'ingressos publicitaris. Si no es compleixen aquests terminis, l'altra possibilitat que estudien els promotors és fer el llençament a la tardor, un altre bon moment per al mercat de la publicitat.

Moderar l'antinacionalisme. La irrupció d'una edició catalana d'*El Mundo* és una operació que, segons coneixedors directes del procés, Pedro J. Ramírez porta preparant des de fa temps. És també una jugada plena de condicionaments i interrogants polítics. Les mateixes fonts han confirmat a EL TEMPS que el director del diari madrileny ha visitat els últims mesos dues vegades el president de la Generalitat, Jordi Pujol, per comunicar-li les seves intencions. L'última reunió s'hauria produït el mes d'abril.

A ningú no se li escapa que *El Mundo* ha estat un dels protagonistes, si bé amb menys intensitat que l'*Abc*, de l'ofensiva anticatalana desencadenada arran del suport de CiU al Govern socialista. Enfront de l'actitud moderada i conciliadora de les empreses del grup Prisa, especialment *El País* i la cadena SER, tant *El Mundo* com la cadena COPE -de propietat diferent però que comparteixen professionals- han castigat durament el nacionalisme moderat català, arribant en alguns casos a l'insult. Alguns col·laboradors i columnistes del diari que dirigeix Pedro J. formen part del sector més declaradament anticatalà de la premsa madrilenya.

En aquest estat de coses, *El Mundo* valora diversos factors de gran importància a l'hora de competir en els quioscos del Principat. En

primer lloc, la necessitat de moderar, almenys en l'edició catalana del diari, el to agressiu i crispat que ha usat sovint contra determinats aspectes del nacionalisme català, com ara la política lingüística. Per la seva oposició frontal a l'amo de Prisa i editor d'*El País*, Jesús de Polanco, Pedro J. és company de viatge de personatges com Federico Jiménez Losantos o Amando de Miguel. L'abandonament de postures anticatalanistes és una de les recomanacions més generalitzades que ha recollit Pedro J. en els seus contactes amb elements representatius de la societat i la política catalanes, segons han explicat a la nostra revista diverses fonts. La necessitat d'aconseguir accionistes catalans empeny en la mateixa direcció. En aquest sentit, l'ambició i polèmica director d'*El Mundo* podria estar buscant una

mena de treva amb el Govern català, que li permetés entrar a Catalunya sense l'estigma d'anticatalà que en el seu moment va tenir *El País* i que ara ostenta l'*Abc*.

Aquesta relació com a mínim correcta que Pedro J. busca amb la Generalitat pot resultar difícil de mantenir si l'edició catalana d'*El Mundo* segueix la línia que li ha donat tant d'èxit a Madrid i que, de fet, de nivell popular constitueix la principal senya d'identitat del diari: l'enfrontament sistemàtic amb el poder. A Catalunya, el poder és CiU, i encara ho pot ser més si Miquel Roca accedeix a l'alcaldia de Barcelona apartant els socialistes de qualsevol ressort important de poder al Principat. L'experiència catalana potser servirà per ajudar a resoldre el principal interrogant sobre la naturalesa real del diari *El Mundo*: és un diari que sempre, mani qui mani, adoptarà una postura combativa davant dels governs, o és simplement un instrument al servei de l'accés al poder del partit Popular? Els promotors catalans del diari neguen qualsevol vinculació amb el PP: "*El Mundo* sempre estarà en l'oposició".

Perjudicar 'El País' ... i també 'La Vanguardia'?

A qui pot fer mal en el quiosc *El Mundo-Catalunya*? "Evidentment a *El País*", contesta sense dubtar-ho Xavier Sedó. I afegeix: "però, a la llarga, també a *La Vanguardia*". Certament, la rivalitat i competència immediata d'una edició catalana d'*El Mundo* seria *El País*. En aquests moments, el diari de Polanco ven al Principat, segons dades de la mateixa empresa, uns 65.000 exemplars entre setmana i 143.000 els diumenges. Els promotors catalans d'*El Mundo* calculen que a partir dels 40.000 exemplars (ara en ven aproximadament 15.000) el diari estaria en disposició de generar beneficis. Molt lluny queden *La Vanguardia* i *El Periódico*, amb més de 200.000 exemplars diaris.

Com afronta Prisa a Catalunya les noves circumstàncies? La setmana passada es va produir el relleu en la direcció de l'edició catalana del diari, càrrec que implica automàticament ser director adjunt de l'edició estatal. Xavier Vidal-Folch, que ha ocupat aquest lloc des del 1988, deixa pas a l'actual corresponsal del diari a Brussel·les, Lluís Bassets. A partir de l'1 de setembre Vidal-Folch ocuparà la corresponsalia a la capital belga.

Vidal-Folch ha negat a EL TEMPS la veracitat dels insistents rumors que anuncien des de fa mesos una reducció de plantilla de la redacció de Barcelona d'*El País*, acompanyada d'una pèrdua de pes específic de la informació sobre Catalunya. "Al contrari, fa temps que preparam un canvi per potenciar la informació sobre Catalunya en el diari, i estic segur que la competència se sorprendrà bastant" (fonts properes al rotatiu afirmen que un dels canvis

Jesús de Polanco, propietari de Prisa i editor d'«El País». Pedro J. Ramírez li ha declarat una guerra descarada a través del seu diari. L'acusen de ser un protegit del Govern socialista i d'atemptar contra el pluralisme informatiu amb els seus projectes de concentració empresarial.

Guerra oberta contra Polanco

Les notícies sobre la futura entrada d'*El Mundo* en el mercat del Principat arriben quan la guerra entre aquest diari i el grup Prisa es troba en un dels seus moments més virulents. Tot i que *El País* continua essent indiscutiblement el primer diari en vendes de l'estat, l'espai de mercat obert per *El Mundo* en els seus cinc anys d'existència amenaça la seva hegemonia. Pedro J. Ramírez, director d'*El Mundo*, ha declarat una guerra oberta contra Jesús de Polanco, propietari del grup Prisa i per tant d'*El País*, a qui acusa de ser un protegit del Govern socialista i d'atemptar contra el pluralisme informatiu amb els seus afanys de concentració empresarial. L'última escamesa ha estat la publicació de presumptes tractes de favor a Jesús de Polanco per part de Focoex, una empresa estatal d'ajut al comerç exterior. Segons les acusacions, Polanco hauria fet negocis amb Llatinoamèrica per valor de 17.000 milions de pessetes gràcies a aquest favoritisme. Les acusacions han estat rebatudes tant per Polanco com per Focoex.

En aquesta polèmica d'enfrontament descarat, *El Mundo* compta amb el ple suport d'un grup de destacats professionals de la ràdio antigament lligats a Antena 3 i actualment vinculats a la cadena COPE. Periodistes com José María García, Luis Herrero o Antonio Herrero llancen constantment des dels seus programes duríssims atacs contra Polanco, a qui es refereixen amb el sobrenom de "Jesús del Gran Poder". La raó de la topada d'aquests periodistes radiofònics i el president de Prisa es troba en l'operació empresarial que va permetre a Polanco fer-se amb el control d'Antena 3 Radio després d'un pacte amb Javier de Godó, editor de *La Vanguardia*. L'entrada de Polanco va provocar la fugida cap a la COPE dels principals professionals de la cadena. La intenció de l'amo de Prisa és integrar Antena 3 Ràdio en la cadena SER, també propietat d'ell, en un procés de concentració que aquests professionals consideren il·legal. El tema ha arribat als jutjats.

Tant Pedro J. com "el grup de la COPE" estan també units en la campanya en favor d'una dissolució de les Corts i la convocatòria d'eleccions anticipades que facilitin l'arribada del PP al poder.

E.V.

Javier de Godó. L'editor de *La Vanguardia*, té un acord de col·laboració amb Jesús de Polanco.

consistirà molt possiblement a oferir la informació sobre Catalunya en un quadernet central dins del diari, com es fa en l'edició valenciana. "No podem avançar-vos-en res, encara", diu Vidal-Folch).

Tot i la satisfacció que demostren els responsables d'*El País* sobre la seva implantació a Catalunya, el fet és que les xifres de vendes no s'han correspost mai amb l'esforç econòmic realitzat per l'empresa. *El País* no ha pogut superar la imatge de ser un diari de Madrid ni trencar un fet que amb el pas dels anys s'està convertint en una veritat absoluta: per ser líder de vendes a Catalunya cal que el producte estigui, a banda de ben fet, elaborat de la primera a l'última pàgina des de Catalunya i per a Catalunya.

Més enllà dels canvis que pugui introduir *El País*, l'estratègia de Jesús de Polanco a Catalunya té una segona pota en els acords signats fa dos anys entre Prisa i el grup Godó, editor de *La Vanguardia*. Aquesta col·laboració ha permès a Polanco fer-se amb el control d'Antena 3 Ràdio, però també gaudir d'una certa influència a *La Vanguardia*. Una influència que segons els interessats, implica únicament una presència accionarial modesta i l'establiment de mecanismes de col·laboració entre dos grans grups empresarials, però que en cercles polítics nacionalistes ha estat vista amb recel i preocupació.

Eduard Voltas